

tror, at det vilde være rigtigst at forandre dette Udtryk til „Goddgjørelse“ for Evie og Smerte, hvilket er det almindelige Lovudtryk. Med Hensyn til § 9 have allerede flere ærede Talere omtalt Bestemmelsen angaaende Tævehundene i Løbetiden, men de have glemt at omtale een Ting. Saavidt jeg veed, er der ikke nogen bestemt Løbetid for Tævehundene, de løbe til alle Tider af Aaret, og Bestemmelsen vilde altsaa medføre, at, hvis Ordene skulle forstaaes strengt, Tævehundene altid skulle være indelukkede eller lænede. Men Meningen er naturligvis — en tydeliggjørende Rettlelse vil jo forøvrigt let kunne foretages —, at det er de løbste Tævehunde, som skulle holdes indespærrede. Det vil derfor være mere korrekt at sige løbste Tævehunde, end Tævehunde i Løbetiden. — Der var en Bestemmelse, som jeg kunde have ønsket optaget i Forslaget, nemlig at Hunde altid skulle bære Tegn. Det vilde vistnok medføre, at en Mængde Hunde, som nu unddrages Afgiftens Erlæggelse, vilde blive udfundne. Det er ikke noget nemt Arbejde at finde Hundene, naar den Tid kommer, at der skal løses Hundetegn. I Reglen eier Bedkommende nemlig saa ingen Hund, men den tilhører en eller anden Mand paa Landet, og den er kun i Besøg i Byen; man har i det Hele taget et ulideligt Bepvær med at finde den rette Hundeeier, som skal yde Afgiften. Hvis det derimod blev paabudt, at Hundene altid skulle bære Tegn, vilde det, tror jeg, have en Del af Banskelighederne i denne Opkrævning. Endelig er der en Bestemmelse, som jeg ogsaa kunde ønske indsat i Forslaget — men det bliver maaste kun et fromt Ønske, og det er, at det skulde paalegges de Landmænd, som ville have deres Hunde med til Kjøbstaden, at betale Afgift for dem. Naar man en Torvedag i en Kjøbstad ser den Masse Hunde, der med Vandboerne komme ind til Byen, maa man blive forbauset derover, og det er meget hyppigt netop de Hunde, som volde allermeest Ulempe inde i Byen. Jeg vilde altsaa ønske, at der blev optaget en Bestemmelse i den her nævnte Retning, og hvis Lovforslaget gaar til Udvalg, skal jeg tillade mig at anbefale dette Punkt paa det Bedste til det ærede eventuelle Udvalgs Overveielse.

Casper Jensen: For mit Bedkommende kunde jeg have ønsket Hundene en værre Medfart, end de have faaet efter dette Lovforslag. De havde vistnok Grund til at være bebrøvede over den Stikkelse, hvori Lovforslaget forlod Landstinget, da vi sidst havde det under Behandling. Men som det nu foreligger, kan jeg ikke se Andet, end at Hundene maa være ret glade. Gaar dette Lovforslag igjennem, tror jeg ikke, at der i alt Fald i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne bliver nogen Hund aflivet. Det er en temmelig betydelig Medsattelse af den Afgift, som oprindeligt er foreslaaet i Lovforslaget. 10 Kr. for en lille Hund er ikke mere, end der gives nu, og 20 Kr. i Afgift for en større Hund tror jeg ikke vil medføre, at de, som i det Hele taget have Raad til at holde større Hunde, afholde sig fra at holde den, og det var jo Lovforslagets Mening at søge at modvirke det stærkt tiltagende Hundehold. Jeg tror ikke, at, dersom vi skulle blive staaende ved disse Sætter, Hundeholdet da kjendelig vil blive formindsket i Kjøbenhavn. For Kjøbstædernes Bedkommende er det ligefrem en Tilbagegang, som det allerede er bemærket af det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (S. Beder Jensen), medens man i Kjøbstæderne hidtil har taget indtil 10 Kr., kan en saadan Afgift nu kun tages for det Tilfælde, at Hundene er stor, i det modsatte Tilfælde bliver det ligefrem en Nedgang i Staten, altsaa en Præmie paa at holde flere Hunde. Jeg kan meget godt tiltræde Bestatningen paa Landet, men jeg havde ganske vist hellere set en anden Form, end der er fremst i § 5. Jeg tror, at den Afgift, vi vedtog, da vi sidst havde Lovforslaget til Forhandling, var meget lettere at beregne end den her foreslaaede, thi den er temmelig indviklet. Der er forskjellige Kombinationer mellem en og flere Hunde, mellem store og smaa Hunde og saa forskjellige Taxter for dem, og Alt dette gjør § 3 meget indviklet; man maa sætte sig ned og skrive forskellige Tal op, inden man fuldt forstaaer det. Jeg indser i det Hele taget ikke, hvorfor man er gaaet med til at have Maal for Hunde paa Landet. Jeg kan godt forstaa det i Byerne, hvor de store Hunde genere meget. De store Røtere respekttere